

[Glensgård]

centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, som normalt taler om, at de vil gavne de små selvstændige næringsdrivende, for hvad er det, man gør? Man rammer netop disse grupper nu. En familie med tre børn skal leve for en indtægt på under 70.000 kr., og skulle den gå hen og få et merforbrug enten ved at optage en større kassekredit eller ved at forbruge af sin formue, så ønsker centrum-demokraterne, så ønsker kristeligt folkeparti, at den skal rammes. At de radikale og socialdemokratiet gør det, er der ikke noget at gøre ved, det er den taktik, de nu lægger op. Men de partier, som normalt gerne taler om at ville gavne det mindre erhvervsliv, med hvilken baggrund har de indgået forliget med socialdemokratiet, når man samtidig tænker på, at hvis ikke de havde indgået det pågældende forlig, var grænsen i hvert tilfælde blevet lidt højere, formentlig 10.000 kr. højere? Men hvad sker der? Man hopper med på vognen. Og hvad har man så fået som betaling for, at grænsen blev 10.000 kr. lavere, end der var mulighed for? Hvad har man fået som betaling af socialdemokratiet for denne negative gevinst? Man har fået, at man heller ikke må stemme for lovforslag nr. L 21. En ganske almindelig hunde-handel er der foregået i skatteudvalget omkring de to lovforslag nr. L 168 og nr. L 21.

Jeg synes, det er markant at se, at centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti har ladet sig besnære af den dumhed, man begik den 20. september 1974. Der er kun tilbage at håbe, at det såkaldte kraftcenter på 53 mandater fremover vil forhindre kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne i at begå sådanne fatale fejl.

Vi skal senere tage debatten op om lovforslag nr. L 21. Men nu ligger der altså her et ændringsforslag til nr. L 168, som fastslår en beløbsgrænse på 70.000 kr. som privatforbrug. Man kunne selvfølgelig godt sige, at man græmmes. Hvor er fru Inger Stilling Pedersen, som normalt taler for de mindre, selvstændige erhvervsdrivende, henne i denne sag? Væk. Hvorfor? Ja, fordi man godt ved, at det, man rent faktisk gør her, er, at man gavner socialdemokratiet og skader de mindre næringsdrivende, men nu vil man lægge det ind i et røgslør og give det udseende af, at man da i hvert tilfælde har fået grænsen hævet fra 55.000 kr. til 70.000 kr. Det skal imidlertid stå i Folketingstidende, at

grænsen rent faktisk ville have været 80.000 kr., hvis ikke centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti var gået i forlig med socialdemokratiet. Jeg synes, det er beskæmmende. Jeg græmmes. Der er kun tilbage at håbe, at de 53 mandater i fremtiden kan holde sammen, så vi undgår disse uhyrligheder.

Anders Andersen (V):

Jeg vil da gerne starte med en venlig bemærkning til statsministeren. Jeg vil sige til ham, at et parti bliver jo ikke mindre troværdigt, fordi det erkender, at man på et eller andet tidspunkt har fået gennemført en lovgivning, som er urimelig, og som erfaringerne viser burde ophæves. Det burde måske være noget, som vi alle sammen skulle lægge os på sinde herinde i folketinget fremfor hårdnakket at fastholde et eller andet synspunkt.

Det lovforslag, vi behandler her, blev jo gennemført i 1974 på baggrund af den hetz, der dengang blev ført mod de såkaldte nulmillionærer. Vi har nu under udvalgsbehandlingen fået konstateret, at der ikke af skatte- og afgiftsministeren har kunnet påpeges et eneste eksempel på, at loven har haft virkning for nulmillionærer. Derimod har ministeren erkendt, at de oplysninger, der er kommet frem, ikke fra skattedepartementet, men fra erhvervsorganisationer, om virkningerne over for mange mindre, selvstændige erhvervsdrivende, kan han ikke afvise rigtigheden af. Det viser sig, at der f. eks. inden for landbrugssektoren er imellem 17.000 og 20.000, som rammes af denne lovgivning, og hvis vi ser på virkningerne for alle andre selvstændige erhvervsdrivende uden for landbrugets kreds, tror jeg ikke, det er forkert at sige, at imellem 40.000 og 50.000 mindre, selvstændige virksomheder får begrænset deres afskrivningsmuligheder og derigennem får en højere beskatning, end de ellers ville have haft.

Vi har endvidere fået klarlagt, at loven virker på den måde, at hvis man har børn – og det er der mange, der har, også inden for de selvstændiges rækker – og får børnetilskud, og man så er så ulykkelig, at man ikke sammen med børnetilskuddet har en indtægt, der når op over 55.000 kr., men har et forbrug, der ligger på 55.000 kr., bortbeskattes hele børnetilskuddet, fordi man ikke kan ud-